

Od Bovca do Drežnice

Irena Mušič Habjan

Lepo, toplo spomladansko vreme in cvetoči travniki vabijo, da zapustimo svoje domove in se odpravimo v naravo. Kam bi lahko šli, da ne bi bilo preveč naporno, da bi lahko povabili prijatelje, si mogoče privoščili miru samo zase, si ogledali še kaj zanimivega ... Ena od možnosti je vsekakor 25. etapa pohodniške poti Alpe Adria Trail, ki poteka od Bovca do Drežnice nad Kobaridom. Pohod lahko opravimo tudi v nasprotni smeri, vsekakor pa je priporočljivo, da je to enodnevni izlet in si ob zaključku hoje zagotovimo prevoz do izhodišča z avtom, avtobusom ali kako drugače.



ALPE ADRIA TRAIL

Začnemo v središču Bovca, kjer na zahodni strani glavnega trga pod mogočnim kostanjem poiščemo lični rumeni smerokaz z logotipom in oznako AAT. Od tu nadaljujemo pot skozi staro obnovljeno mestno jedro po ozkih uličicah, občudujoč klasično arhitekturo bovških hiš z ganki. Tik ob mogočni stoletni lipi si ljubitelji zgodovine lahko ogledajo zasebno muzejsko zbirko iz 1. svetovne vojne. Kmalu zatem zapustimo Bovec in se po gozdni poti mimo zadnjih kmetij v senci gozda začnemo zlagoma vzpenjati proti vasici Plužna. Vasica Plužna skorajda nima središča, le križišče ozkih cest, kjer nas bodo oznake napotile proti zahodu. Asfaltne ceste je kmalu konec, za zapornico se spustimo strmo navzdol po ožji betonski cesti, ki vodi do umetnega jezera. Nekaj razgleda, ki smo ga do zdaj imeli, tu izgubimo, vendar je v bližini slap Virje, ki je s poti oddaljen približno pet minut (oznake). Na nasprotni strani poti je tudi razgiban izvir potoka Glijuna, ki si ga je vsekakor vredno ogledati. V jezeru ob hišicah lahko opazujemo ribe, s steze na zahodni strani pa se



odpre pogled na pobočje Rombona. Stopimo v gozd in z betonske poti kmalu zavijemo levo navzdol proti igrišču za golf, nato pa ob šumenju potoka Glijuna hodimo skoraj vodoravno ob severozahodnem robu do konca. Nadaljujemo do HE Plužna in kratko po asfaltni cesti, ki jo kmalu zapustimo. Zavijemo desno čez travnik, prečimo potoček (most z lesenimi vrati), mogoče presenetimo

obiskovalce manjšega ličnega kampa, kolovoz mimo osamljenih hiš in čez travnike (na razpotju je desno plezališče) nas privede na glavno cesto pri gostilni Žvikar. A cesto kmalu zapustimo, zavijemo desno v gozd navzgor do ravnice in po njej še nekaj časa, dokler ne zaslišimo ropot z glavne ceste, ki se ji v rahlem spustu priključimo. Desno za mostom Boka se po urejeni poti dvignemo na razgledišče pod slapom Boka, nato pa nadaljujemo na nasprotni strani čez nizko vzpetnico do parkirišča in mosta čez Sočo. Z njega se nam odpre lep pogled na Svinjak na vzhodu, poraščeno pobočje Stola na zahodu in na navdušence vodnih športov pod njim.

Slap Boka

Najmogočnejši slap v Sloveniji že od daleč občudujemo z mostu Boka na cesti Bovec–Kobarid, a to vendarle ni dovolj. Da bi si lahko поблиže ogledali njegovo veličastnost, se s ceste ob poti Alpe Adria Trail v petnajstih minutah po urejeni pešpoti dvignemo do razgledišča. Tu imamo kaj videti! Slap bruha vodo sredi skalne stene, ko je najbolj vodnat, tudi do 100 kubičnih metrov vode na sekundo, nato prosto pada 106 metrov in drsi še 33 metrov, ob ustju pa je širok kar 30 metrov. Voda s Kaninskih podov si je tudi na tak način utrla svojo pot v dolino. Informativne table v bližini mosta in parkirišča nas poleg slapa Boka opozarjajo še na prisotnost Male Boke oz. Golobje jame, z vhodom desno od slapa nad suho strugo, ki se nadaljuje v podzemno veliko dvorano, od koder je lep razgled ven na most čez Boko in proti Logu Čezsoškem.

Po ozki asfaltni cesti pridemo do Loga Čezsoškega, kjer v vasi pri smerokazu zavijemo levo in mimo lesene klopce nadaljujemo pot tik pod jugozahodnim pobočjem Polovnika. Pot hitro preide v makadam. Če smo žejni, si privoščimo še požirek studenčnice ob poti (oznaka), nato pa se močno približamo zeleni Soči, v kateri si lahko

ohladimo vroče noge. Ob Soči nadaljujemo mimo Serpenice (oznaka, most), od tu pa se začnemo zložno vzpenjati. Pot postane bolj senčna, bučanje Soče pa ostaja globoko pod nami. Na planini Prevejk tik nad kanjonom Soče hodimo mimo *prestaj*,¹ ki jih prerašča gozd, zob časa pa jih spreminja v ruševine, starožitnost Bovškega tako počasi izginja. Na planini Drežniški Prevejk se pot prevesi navzdol proti Trnovemu ob Soči (most, kamp, okrepčilo), ki je s 313 metri najnižja točka naše poti, ki pa še ni zaključena. Spet, a vendarle zadnjič, se dvignemo skoraj dvesto metrov po makadamski cesti proti Drežnici, končni točki našega izleta. Sprva v okljukah, višje pa zložno gor in dol se mimo dveh izvirov vode priključimo asfaltni cesti, ki vodi skozi vasico Magozd in nato še kakšen kilometer do glavne ceste, ki z desne pripelje iz Kobarida. Na križišču zavijemo levo in v nekaj minutah smo v središču Drežnice, kjer si lahko ogledamo zasebno zbirko Botognice, bližnjo cerkev Srca Jezusovega ... in si oddahnemo. ●

¹ Prestaja je narečni izraz za hlev z drugimi prostori začasno bivanje živine pred odhodom na planino in po prihodu z nje.

Slap Virje

Nedaleč od vasice Plužna nad Bovcem se v zaraščeni globeli skriva slikovit slap Virje potoka Glijuna. Kot drugi najpomembnejši kraški izvir se potok Glijun napaja z vodo s Kaninskih podov, visoko nad Bovcem. Slap pada skoraj 15–16 metrov globoko v tolmun turkizne barve. Zaobljena skalna grbina razdeli vodo v dva pramena, desni je bolj vodnat. Slap je najmogočnejši konec maja in v začetku junija, ko se sneg na Kaninskih podih že močno tali. Od oznake za slap ob poti Alpe Adria Trail se v petih minutah spustimo po široki in udobni prodnati stezi v okljukah do manjše jase, s katere lahko slap občudujemo v vsej lepoti. Ob tolmunu stoji tudi informativna tabla.



Muzejska zbirka Botognice

V Drežnici si lahko ogledamo zasebno muzejsko zbirko Botognice zbiratelja Mirka Kurinčiča. Njegova zbirateljska strast se je začela prebujati, ko je še kot otrok poslušal svoje starše, ki so se pogovarjali o vojnih grozotah. Kurinčič zbira eksponate že 50 let, večino zbirke je sestavil sam, nekaj pa so mu pomagali tudi drugi. Muzejsko zbirko je javnosti odprl leta 1993. Sestavljata jo dva tematska sklopa: prva svetovna vojna in Drežnica nekoč, kjer gre za etnografsko zbirko, značilno za lokalni kraj. Kurinčič kot veliki poznavalec območja vodi tudi ogleda gorskih bojišč. Zbirko si lahko ogledate, če so doma oz. ob predhodni najavi: Mirko Kurinčič, Drežnica 22 a, 5222 Kobarid, telefon 05 38 48 601 ali GSM 031 746 023.



1 Na poti Foto: Irena Mušič Habjan

2 Slap Virje Foto: Vladimir Habjan

3 Mirko Kurinčič pri svoji zbirki
Foto: Vladimir Habjan

informacije

Zahtevnost: Srednje zahtevna označena pot AAT.

Oprema: Običajna pohodniška oprema, predvsem dobri čevlji. V pomoč so tudi pohodne palice.

Dolžina poti: 22,4 km

Izhodišče: Bovec, 465 m. WGS84: N 46.338062°, E 13.552388°

Cilj: Drežnica, 541 m

Čas hoje: 6–8 h

Sezona: Kopni letni časi.

Literatura: *Alpe Adria Trail. Pohodništvo po rajskem vrtu.* Kärnten Werbung GmbH, 2013, brezplačna publikacija.

Spletna stran: www.alpe-adria-trail.com/sl/

Zemljevidi: Bovec, turistična karta občine, LTO Bovec, 1 : 40.000; *Zgornje Posočje*, izletniška karta, Geodetski zavod Slovenije, 1 : 50.000; *Julijske Alpe, zahodni del*, PZS, 1 : 50.000.